

C **F6** **F#6G6**
 1. Tak, jako jazyk stále naráží
C
 na vyložený zub,
F6 **F#6G6**
 tak se vracím k svému nádraží,
C
 abych šel zas dál.
F6 **G6**
 Předě mnou stíny se plouží
Ami **F#dim**
 a nad krajinou krouží
F6 **F#6 G6** **C**
 podivnej pták, pták nebo mrak.

F6 **G6** **C**
 R: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
F6 **G6** **C**
 vzít do dlaní dálku zase jednou zkus,
F6 **G6** **C**
 telegrafní dráty hrajou ti už léta
F6 **F#6 G6** **F#6F6 C**
 to nekonečně dlouhý monotónní blues.
 Je ráno, je ráno.
F6F#6 G6 **F#6F6C**
 /: Nohama stíráš rosu na ko-le-jích. :/

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj,
 co si radši počkaj, až se stmí, a pak šlapou dál,
 po kolejích táhnou bosí a na špagátu nosí
 celej svůj dům – deku a rum.

R: